

cet. Haec omnia Flacianorum sunt, a quibus te alienum esse ostendisti hac-
 tenus, nisi contagio tibi horum nocuit χρονίῳ ὄντι ἐν βαρβάροις. Et quod
 contestationes inculcatae tuae praefantur et [C 1v:] interfantur id moribus et
 vita exprime atque repraesenta, ne sint contrariae ijs, quae facis. Caetera alias.
 Nunc chartam tuam cum hoc auctario et minime quidem facetam tamen cum 5
 corona tibi remittimus. Nostram autem catechesin prodesse cupimus eccle-
 siae orthodoxae et, vt confidimus, iam praestat hoc et praestabit deinceps.
 Quod nisi fiat nos ipsi sponte nostra hanc abolebimus, neque dum a te aut
 alijs hoc facere admoneamur rem differemus. Sumus enim salutis et quietis
 publicae non minus quam tu studiosi vel aliquanto etiam magis. Gratulari 10
 tamen nobis possumus, si ita est scripta, vt iniquissima censura maleuolentis-
 simorum hominum nihil reperiat aliud ad reprehendum, quam quod notat
 charta tua, cui bibliopolae nostri gratiam confitentur et debent omnino. Nota-
 tione enim tua effectum est, vt omnia exempla distraherentur, quod vt sit,
 vnusquisque, qualis illa liber esset, de quo controuersia extitisset, cognoscere 15
 vellet atque ita in plurum manus ille veniret hoc, vt gloriae Dei et veritatis
 propagationi seruiat iterum optamus, atque, vt fiat, Deum oramus per Chris-
 tum dominum nostrum. Postremo, cum bellum denuncies amicis et inimicis
 (vtrosque enim nominat charta tua), vide, ne irrites aduersus te eos, qui im-
 maturis scriptoribus leoninam detrahare possunt et solent, quod tuae etiam 20
 existimationis causa, quae nostram simul complectitur, accidere tibi nolle-
 mus et te legendo quam scribendo occupari nunc etiam rectius esse existima-
 mus. Tutius autem tibi esse tua sponte intelligis etiam de nostro exemplo.
 Neque te fugit, quae quis facit alteri idem ab alijs ei expectandum esse, cum
 quanto autem periculo nostro sine vlla causa et nos et scripta nostra ad om- 25
 nes infamaris scholamque nostram ad plurimos suspectam feceris, literis eti-
 am eorum discimus, qui ad suos huc scribunt ita vehementer, vt hac de
 causa auocatos [C 2r:] etiam eos se minentur, nisi rem aliter se habere
 didicerint. Et sunt, qui dicant, te et tui similibus autoribus hoc agi, vt decreta
 fiant vel etiam iam facta sint, ne ex illis locis Saxoniae vestrae libros suos 30
 quisquam in academiam nostram mittat. Quod etsi Deo permittimus, nos
 tamen etiam in quam necessitatem scribendi a te conijciamur vides, qui nimi-
 rum vulgus quoque docere necesse habebimus, quomodo nobiscum egeris,
 nisi per te hoc auertatur, de quo et quod facturus sis atque ad sanitatem redu-
 ci te passurus nondum desperauimus. In qua spe nostra et in praesentia sibi 35
 temperauit haec responsio nostra et differuntur a nobis reliqua. Vbiquitatem
 autem Eutythaeam a collegio antecessorum nostrorum iam pridem damna-
 tam esse.⁴⁸ Si ignoras, emissarius huius, tuus necessarius, te docere poterit.

⁴⁸ Vgl. die „Censura Theologorum Witebergensium“, mit der die theologische Fakultät der Uni-
 versität Wittenberg am 25. April 1564 ihr Gutachten über die Württemberger Christologie dem
 Kurfürsten übersandte. Darin wird die Allgegenwart exklusiv der göttlichen Natur zugeschrie-
 ben. Vgl. Hutter, Concordia concors, 57. Vgl. hierzu: Heppe, Geschichte, 102–104; Brandy,
 Christologie, 64–67 und Hund, Das Wort ward Fleisch, 98–102.